

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 267. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm7991/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Jeg vil derfor her lade det staa ved sit Værd, hvad Lov eller Last den ny Skole her eller andensteds fortjener, og blot holde mig til Kjendsgjæringer, i det jeg stræber at give Dem en tro historisk Forestilling om den Gjerings Begyndelse hos os, som endnu vedvarer og vil, efter mine Tanker, under Efterslægtens Jubel, gjenføde og forklare vor naturlige Tankegang og vort borgerlige Selskab i den. Kjendsgjæringerne forsvare da sig selv, og naar jeg ingen vil paanøde min Anskuelse, da har jeg Lov til at ytre den lige saa frit og anbefale den lige saa varmt, som andre ytre og anbefale deres.

De Kjendsgjæringer, jeg sigter til, er, at medens Thorvaldsen gjenfødte Oldtidens Kunst, stræbte vor Steffens i Tænknings og Øhlenschläger i Digtningens Rige at tilegne sig og forplante Oldtidens Aand.

Mine Herrer!

Det er om Henrik Steffens, vor endnu levende, men des værre udvandrede Landsmand, min Tale i Aften maa dreje sig, paa ham, jeg maa stræbe at gøre Dem opmærksom, hvis De ikke allerede er det, ham, jeg maa nævne Dem som et af de store Redskaber for Nordens Aand og Danmarks Skytsengel, uden hvem, efter min fulde Overbevisning, selv Daaden paa Kongedybet vilde været forgjæves, Dønnen fra det sortladne Hav ej blevet et Kreskud for Danmarks Nyaar i Oldtidens Aand, men kun været en Salve over Danmarks Grav paa Bølgen blaa, vor gamle Vej til Ros og Magt, men nu, som det syntes, forladt af Dannebrog, der fløj tilbage til Skyen, hvorfra det fordam faldt ned.

Ja, m. H., De véd det vel, at Dannebrog var Navnet, vi kan ikke sige paa vort Admiralskib 2den April, — thi en Admiral var netop paa den Dag det eneste, Danmark fattedes, for at have triumferet over Sejerherren ved Nilen, — men at Dannebrog var dog Navnet paa vort

